

Muốn ở cạnh - đừng yêu nhau!

(truyenngan.com.vn) Không gian xung quanh Huy luôn có một vẻ gì đấy rất “tiểu thuyết”. Hẳn đẹp trai cao ráo, trắng trẻo thư sinh nhưng không hề yếu đuối éo lá. Sinh ra trong một gia đình có thế lực ở đất Hà Thành, hẳn sớm được tiếp cận với nền văn hoá danh gia vọng tộc, thừa hưởng sự thông minh của bố và sự khéo léo của mẹ.

Có thể nói, Huy được dự đoán là viên ngọc sáng giá của gia đình trong đời tiếp theo.

Từ khi chập chững đi học mẫu giáo cho đến khi vào đại học, Huy luôn thu hút tất cả mọi người. Từ thầy cô giáo cho đến các bạn học cùng lớp, ai cũng thích tiếp xúc với cậu bé xinh xắn và thông minh, lanh lợi như Huy. Dù thành tích học không đến nỗi đứng đầu lớp nhưng Huy cũng chưa bao giờ phải để ai nhắc nhở. Lũ con gái thích Huy vì vẻ đẹp trai, “bá đạo”, nhà lại giàu, bọn con trai thích Huy vì đàn ông, chơi đẹp, lắm trò quậy ngầm, hơn nữa Huy còn dạy cho chúng nó rất nhiều trò để ... tán gái.

Năm lớp 12, Huy đi du học, trước khi đi hẳn chia tay mối tình đầu tiên là cô bạn cùng khối, xinh nhất khoá năm đó. Sang Úc rèn luyện trí não nhưng không quên có thêm vài mối tình, Huy dần được mệnh danh là tay sát gái cử khôi. Hẳn ngày càng điêu luyện, ngày càng từng trải tình trường, nhưng cũng không hề mất đi vẻ đàn ông. Huy chưa bao giờ bắt cá hai tay, hẳn yêu dứt khoát, bỏ cũng dứt khoát.

Nó - từ nhỏ đã lọt vào mắt xanh của các thầy cô giáo với phong thái ăn nói rõ ràng mạch lạc, suy nghĩ logic và giải thích mọi thứ dễ hiểu một cách thần kỳ.

Nó là một cô gái năng động với ngoại hình không xinh nghiêng nước nghiêng thành, Nó cao vắn vện 1m6 với tỷ lệ chuẩn, khuôn mặt ưa nhìn, nụ cười duyên, nước da châu Á cùng những vết mụn nổi mỗi lần đến kỳ. Nhìn chung là một cô gái bình thường thích đọc sách bên một góc cửa sổ. Nhưng cũng là

Một cô gái có thể viết ra những câu từ sắc bén. Một cô gái có cảm nhận sâu sắc về cuộc đời.

Nó đã trải qua hai mối tình, nguyên nhân đổ vỡ phụ thuộc vào cái cảm quan cuộc sống nhạy bén của nó. Nghèo khổ có thể chấp nhận, xấu trai có thể chấp nhận, nhưng tính ích kỷ hoặc thái độ bất lực với cuộc đời là thứ nó không thể tha thứ?

Huy về nước, sau một thời gian ăn chơi đoàn tụ, hắn bắt đầu nghĩ đến việc kiếm tiền. Hồ sơ và những hoạt động bên Úc của hắn phù hợp đến mức chuẩn mực vị trí vị trí quản lý của một ngân hàng lớn, hắn đồng thời mở một quán cafe nhỏ với phong cách bài trí đúng tinh tế, hợp thời.

Tính đến thời điểm này, cuộc sống của Huy chẳng có gì đáng phàn nàn, ngoài chuyện hắn bắt đầu thấy tẻ nhạt khi mọi thứ cứ diễn ra quá suôn sẻ. Ngay cả việc yêu đương đối với hắn cũng chẳng có gì khó khăn.

Nó đâm sầm vào oto của mẹ Huy, tất nhiên không phải vì cả hai người đi quá nhanh, mà vì nó tránh một quả bóng bất ngờ bay ra ngoài đường. Chiếc xe máy ngã chổng chơ, xe oto móp một vết lõm đến xót ruột, mẹ Huy bước xuống, vội vàng xem cô bé có việc gì không thì Nó lết dậy với chiếc quần jeans rách một vết ở gối, môi cắn vào nhau, mặt tái mét, cúi xuống xin lỗi và giải thích sự việc bằng phong thái vốn có của mình.

Mẹ Huy lập tức có cảm tình với cô gái trước mắt, đưa nó nghỉ lại một quán nước gần đó, gọi người nhà ra đưa xe về sửa, tranh thủ “giải quyết” sự việc với cô bé mặc quần jeans, áo phong trắng giản dị trước mắt.

Huy đi taxi đến nơi mẹ nó gọi, sau khi xác minh vụ tai nạn không có gì nghiêm trọng và mẹ hắn vẫn bình yên vô sự, hắn mới liếc mắt nhìn cô gái trước mặt. Vốn tính hoà nhã, hắn gợi ý sửa xe xong cho cô sẽ đưa cô đến bệnh viện kiểm tra xem có tổn thương xương cốt gì không. Nó xua tay không

cần, hai mẹ con hân nhiệt tình đưa ra các gợi ý, cho đến khi họ bỏ cuộc, xe của nó sửa xong, nó cúi đầu chào cáo lui.

Thầm nghĩ “Không bắt đền tiền làm hỏng xe là tốt lắm rồi!”

Nó hay ngồi ở quán cafe De’Javu. Từ hồi quán mở đến giờ, tối thứ 7 nào nó cũng trốn trong một góc, nghiền ngẫm sách đến hết tối rồi về nhà. Không gian của quán khiến nó ứng đến mức dễ dãi với túi tiền của mình. Chẳng thể mà nhân viên quán đều biết mặt, tối thứ 7 nào cũng để lại khu vực đó cho nó.

Làm khách quen ở quán sang trong nó sướng ở chỗ đấy, nó từng gạt gù khi một cô nhân viên cười với nó và bắt chuyện: “Chị lại ngồi bàn cũ ạ”

Hôm nay họ bảo “Chị ngồi chỗ khác được không, sắp bọn em đã ngồi chỗ đó rồi”

Nó nhún vai, tò mò nhìn vào khu vực quen thuộc của mình, thấy một khuôn mặt quen quen đang ngồi ở đó. Tư duy logic lập tức lục soát tất cả bộ nhớ để đưa được một lời giải thích cho cảm giác này, nó phát hiện ra Huy chính là con trai của người mà cô đã đâm phải.

Tối nay Huy rảnh rồi, hân vừa mới chia tay một cô nàng trẻ con nhàm chán và đeo bám. Hân thành thói thường thức cafe ở quán, vừa để kiểm tra chất lượng công việc của nhân viên.

Hân nhận ra “cô gái từ chối sự giúp đỡ” hai tháng trước. Vội vẫy tay, gọi nó với giọng vui mừng hơn hờ.

**Nó và hân bắt chuyện, hỏi han, trao đổi thông tin, và bắt đầu quen nhau.

Hân cảm thấy thoải mái khi nói chuyện với nó, thấy vui vẻ khi nó ở cạnh, hân bắt đầu tán tỉnh nó bằng cử chỉ quan tâm, những câu hỏi han chăm sóc. Hân nhờ nó đi cùng mua thứ nọ thứ kia cho mẹ hân, rủ nó đến tiệm làm A, hội chợ B với lý do không có ai đi cùng.

Hân nhẹ nhàng bước vào cuộc đời nó, dễ dàng như biết bao lần bước vào cuộc đời của những cô gái khác.

Nó luôn giải thích mọi thứ một cách logic và rõ ràng nhất có thể cho hăn, nó cũng thường bật ra những câu nói sâu sắc, trích dẫn một cách tự nhiên nhất câu nói nổi tiếng nào đấy,, khiến hăn cảm giác đang đọc một cuốn truyện thú vị, không có điểm dừng, không đoán được hồi kết, càng khám phá càng thấy hay.

Nó thấy hăn tế nhị, nhẹ nhàng, đàn ông, nó không có gì để phàn nàn về hăn, nó thấy tim mình rung rinh, đập nhẹ trước những săn sóc của Huy, trước sự tinh tế mà hăn dành cho nó.

Hăn đi giày da, nó đi giày bệtHăn cười, nó cườiHăn cúi, nó chọc “cúi đi cho nhanh già”Hăn phiền não, nó ngồi cạnh đọc sách, chẳng nói năng gì

Đó là cách hăn và nó ở cạnh nhau, yên ả và nhẹ nhàng..

Mẹ bảo nó “con gái 27 tuổi rồi, kết hôn đi”.

Nó trầm ngâm suy nghĩ, cưới ai, ai cưới bây giờ???

Trong đầu nó hiện lên hình ảnh Huy, nó hiểu tình cảm của cả hai dành cho nhau nhưng dường như chẳng ai muốn bước qua cái sợi chỉ cuối cùng để đi đến tình yêu thực sự.

Nó sợ nếu bước qua sợi chỉ đó, nó sẽ không kiềm chế được mà đặt cái cảm nhận tinh tế về cuộc sống của mình lên hăn, rồi phát hiện ra mình sẽ lặng lẽ rời xa hăn như hai mối tình trước kia.

Hăn sợ nếu bước qua sợi chỉ đó, cuộc sống của hăn sẽ lại tẻ nhạt như cũ, hăn sẽ phát hiện ra có nó cũng dễ dàng như bao đứa con gái khác, và hăn sẽ lại bỏ đi.

Nó bỗng giật mình - cảm nhận tinh tế của của nó không biết từ lúc nào đã đặt lên hăn, nhận ra những vấn đề của hăn. Oái oăm thay, là vấn đề không thể vượt qua.

Nó nhận ra rằng chính mình đã bước qua sợi chỉ vô hình đó lúc nào không hay...

Vài tháng sau, nó bắt đầu tìm kiếm tình yêu, nó cho đồng nghiệp cơ hội đến gần nó, nó gạt sự tỉnh tể của mình qua một bên để chấp nhận đồng nghiệp. Đồng nghiệp tốt bụng, dễ gần, là người có thể tin tưởng được.

Đồng nghiệp rất biết cách khiến nó vui vẻ, ngoại trừ việc đồng nghiệp dễ bị stress trong công việc hơn nó, cũng dễ nổi nóng khi ai đó nói đụng chạm đến nó - người mà đồng nghiệp yêu.

Nó chấp nhận những cảm nhận tiêu cực, và mở cửa trái tim cho đồng nghiệp bước vào.

**

29 tuổi, nó kết hôn. Hắn đến lễ cưới với một cô gái kém mình 7 tuổi, nhí nhảnh, hồn nhiên, và đi giày bệt.

Hắn tặng nó một chiếc dây chuyền mảnh, vỗ vai chồng nó dọa nạt “Cậu mà làm Trang khóc, tôi sẽ lột da cậu”.

Nó cười, ôm hắn bằng đôi tay mảnh khảnh, nước mắt tràn ra khoé mi. Nó bỗng khóc như mưa, nghẹn ngào cảm ơn hắn.

—

Họ đã đi qua một quãng đường như thế, khi con gái nó lên 3 tuổi thì Huy kết hôn với cô gái mà hắn hôn hờ nói là “có khả năng đảo lộn cuộc sống của hắn”. Con trai hắn ra đời, hắn nằng nặc đòi nó phải sinh thêm 1 đứa con gái để hai nhà làm thông gia.

Hắn và nó vẫn ở bên nhau, hắn cười, nó cười, hắn cáu, nó khích bác, hắn

phiền não, nó ngồi im đọc sách, không nói năng gì, mặc cho chồng và hẳn
uống rượu đến chén chú, chén anh!